

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงประจักษ์ของการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้จากบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และทาง E-mail ไปยังบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 515 บริษัท ได้ผู้ตอบแบบสอบถามกลับจำนวน 97 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 18.83 แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบพรรณนา และประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ อักษรย่อและคำย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนบรรยายผลที่ได้ดังนี้

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าความแปรปรวน
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญที่ได้จากการทดสอบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะขององค์กร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับ และปัญหาอุปสรรค

ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของระบบการคำนวณต้นทุนขององค์กร

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ตำแหน่งงาน และการรู้จักระบบต้นทุนตามกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	36	37.10
หญิง	61	62.90
รวม	97	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	3	3.10
30-40 ปี	36	37.10
41-50 ปี	38	39.20
มากกว่า 50 ปี	20	20.60
รวม	97	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	37	38.10
ปริญญาโท	58	59.80
สูงกว่าปริญญาโท	2	2.10
รวม	97	100.00
4. อายุงาน		
น้อยกว่า 10 ปี	44	47.30
10-20 ปี	45	48.40
มากกว่า 20 ปี	4	4.30
รวม	93	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ตำแหน่งงาน		
ผู้บริหารระดับต้น	29	29.90
ผู้บริหารระดับกลาง	37	38.10
ผู้บริหารระดับสูง	30	30.90
อื่น ๆ : ระดับพนักงาน	1	1.00
รวม	97	100.00
6. รู้จักระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม (Activity Based Costing) หรือไม่		
รู้จัก	96	98.97
ไม่รู้จัก	1	1.03
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.1 อธิบายได้ว่า จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 คน มีข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้ จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 และเป็นเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 ตามลำดับ

จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 รองลงมาได้แก่ 30-40 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 และมากกว่า 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 รองลงมาได้แก่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และ สูงกว่าปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 ตามลำดับ

จำแนกตามอายุงานในองค์กร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุงานในองค์กร 10-20 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมาได้แก่ น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 และ มากกว่า 20 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 ตามลำดับ

จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในระดับผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 30 คน

คิดเป็นร้อยละ 30.90 และ ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และอื่น ๆ คือ พนักงาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

จำแนกตามการรู้จักระบบต้นทุนตามกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 98.97 รู้จักระบบต้นทุนตามกิจกรรม และ ไม่รู้จักระบบต้นทุนตามกิจกรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะขององค์กร

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะขององค์กร จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ กลุ่มธุรกิจ จำนวน พนักงาน ลักษณะโครงสร้างองค์กร ระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนสุทธิในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ความคาดหวังต่อการเปลี่ยนแปลงต้นทุนสุทธิในอนาคต จำนวนคู่แข่ง วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลลักษณะขององค์กร

ข้อมูลลักษณะขององค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กลุ่มธุรกิจ		
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	8	8.25
สินค้าอุปโภคบริโภค	9	9.28
ธุรกิจการเงิน	9	9.28
สินค้าอุตสาหกรรม	14	14.43
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	20	20.62
ทรัพยากร	5	5.15
บริการ	18	18.56
เทคโนโลยี	6	6.18
ธุรกิจขนาดกลาง	8	8.25
รวม	97	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะขององค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. จำนวนพนักงาน		
1-50 คน	3	3.10
51-500 คน	40	41.20
501-1,000 คน	17	17.50
มากกว่า 1,000 คน	37	38.10
รวม	97	100.00
3. ลักษณะโครงสร้างขององค์กร		
แบ่งตามสายบังคับบัญชา	81	83.50
แบ่งตามสินค้า/บริการ	8	8.20
แบ่งตามลักษณะภูมิภาค	6	6.20
อื่น ๆ : แบ่งตามสายบังคับบัญชาและตามลักษณะภูมิภาค	1	7.70
รวม	97	100.00
4. ระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนโลจิสติกส์ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา		
มากที่สุด	1	1.20
มาก	25	25.77
ปานกลาง	45	46.39
น้อย	21	21.65
น้อยที่สุด	5	5.15
รวม	97	100.00
5. ความคาดหวังต่อการเปลี่ยนแปลงต้นทุนโลจิสติกส์ในอนาคต		
มากที่สุด	3	3.09
มาก	14	14.43
ปานกลาง	42	43.30
น้อย	30	30.93
น้อยที่สุด	8	8.25
รวม	97	100.00

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะขององค์กร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. จำนวนคู่แข่งชั้น		
ไม่มีคู่แข่งชั้น	4	4.12
1-3 บริษัท	22	22.68
4-10 บริษัท	39	40.21
มากกว่า 10 บริษัท	32	32.99
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.2 อธิบายได้ว่า จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 บริษัท มีข้อมูลลักษณะขององค์กร ดังนี้

จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ พบว่า องค์กรส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 20 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 20.62 รองลงมาได้แก่ธุรกิจบริการ จำนวน 18 องค์กร คิดเป็นจำนวน 18.56 ธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 14 องค์กร คิดเป็นจำนวน 14.43 ธุรกิจการเงิน เท่ากับ ธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 9 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 9.28 ธุรกิจเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร เท่ากับ ธุรกิจขนาดกลาง จำนวน 8 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 8.25 และธุรกิจเทคโนโลยี จำนวน 6 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 6.18 ตามลำดับ

จำแนกตามจำนวนพนักงาน พบว่า องค์กรส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในองค์กร 51-500 คน จำนวน 40 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมาได้แก่ จำนวนพนักงานมากกว่า 1,000 คน จำนวน 37 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 38.10 จำนวนพนักงานระหว่าง 501-1,000 คน จำนวน 17 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 17.50 และ 1-50 คน จำนวน 3 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 3.10 ตามลำดับ

จำแนกตามลักษณะโครงสร้างขององค์กร พบว่า องค์กรส่วนใหญ่มีลักษณะโครงสร้างองค์กรแบ่งตามสายบังคับบัญชา จำนวน 81 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 83.50 แบ่งตามสินค้า/บริการ จำนวน 8 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 8.20 แบ่งตามลักษณะภูมิภาค จำนวน 6 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 6.20 และอื่น ๆ คือแบ่งตามสายบังคับบัญชาและตามภูมิภาค จำนวน 1 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 7.71 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนใ้ห้ยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า องค์กรส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง จำนวน 45 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 46.39

รองลงมาได้แก่ มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก จำนวน 25 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 25.77 มีการเปลี่ยนแปลงในระดับน้อย จำนวน 21 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 21.65 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 5.15 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

จำแนกตามความคาดหวังต่อการเปลี่ยนแปลงต้นทุนใสนุ้ยในอนาคต พบว่า องค์กรส่วนใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 45 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 46.39 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก จำนวน 25 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 25.77 ระดับน้อย จำนวน 21 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 21.65 ระดับน้อยที่สุด จำนวน 5 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 5.15 และระดับมากที่สุด จำนวน 1 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

จำแนกตามจำนวนคู่แข่งชั้น พบว่า องค์กรส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่มีคู่แข่ง 4-10 บริษัท จำนวน 39 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 40.21 รองลงมาได้แก่ องค์กรที่มีคู่แข่งชั้นมากกว่า 10 บริษัท จำนวน 32 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 32.99 องค์กรที่มีคู่แข่ง 1-3 บริษัท จำนวน 22 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 22.68 และองค์กรที่ไม่มีคู่แข่ง จำนวน 4 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 4.12 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับ และปัญหาอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม

ข้อมูลความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรม และ
ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ โดยใช้สถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็น ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	$\bar{X}$ (S.D)			
	กลุ่มที่ นำมาใช้ N = 13	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้ N = 35	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้ N = 45	รวม N = 93
1. สามารถคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ เกิดขึ้นจริงได้ทั้งหมด	3.92 (.277) มาก	4.17 (.707) มาก	3.93 (.618) มาก	4.02 (.625) มาก
2. เป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัยมี ความถูกต้องมากกว่า	4.08 (.494) มาก	4.40 (.553) มากที่สุด	4.04 (.638) มาก	4.18 (.607) มาก
3. มีความถูกต้องในการปันส่วนต้นทุน ทางอ้อม (Indirect cost) ไปยัง ผลิตภัณฑ์	4.08 (.494) มาก	4.29 (.622) มากที่สุด	4.02 (.621) มาก	4.13 (.612) มาก
4. สามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดต้นทุนได้	3.85 (.555) มาก	4.37 (.490) มากที่สุด	3.93 (.780) มาก	4.09 (.686) มาก
5. ทำให้การตั้งงบประมาณได้ ใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่า	3.85 (.689) มาก	4.11 (.676) มาก	3.98 (.499) มาก	4.01 (.599) มาก
6. สามารถวิเคราะห์และควบคุม ความสามารถในการทำกำไรของ ผลิตภัณฑ์	4.00 (.408) มาก	4.20 (.719) มาก	3.87 (.694) มาก	4.01 (.684) มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความคิดเห็น ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	$\bar{X}$ (S.D)			
	กลุ่มที่ นำมาใช้ N = 13	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้ N = 35	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้ N = 45	รวม N = 93
7. สามารถปรับปรุงการวัดผลการปฏิบัติงาน (Performance Measurement) ของแต่ละส่วนงานได้	4.15 (.376) มาก	3.74 (.980) มาก	3.49 (.815) มาก	3.68 (.862) มาก
8. สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้	4.00 (.577) มาก	4.31 (.538) มากที่สุด	4.04 (.638) มาก	4.14 (.618) มาก
9. สามารถปรับนโยบายด้านราคาเพื่อประยุกต์ใช้ในการเพิ่ม Product mix complexity ได้	3.92 (.641) มาก	3.97 (.985) มาก	3.76 (.908) มาก	3.86 (.904) มาก
10. สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอก (Outsourcing) ได้	3.77 (.725) มาก	4.11 (.867) มาก	3.42 (.892) มาก	3.73 (.911) มาก
11. สามารถทำงานร่วมกับระบบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ได้	3.85 (.555) มาก	3.89 (.758) มาก	3.82 (.650) มาก	3.85 (.675) มาก
12. สามารถทำงานร่วมกับระบบ Just in Time ได้	3.69 (.630) มาก	3.71 (.825) มาก	3.76 (.645) มาก	3.73 (.709) มาก
โดยรวม	3.93 (.326) มาก	4.11 (.537) มาก	3.84 (.511) มาก	3.95 (.511) มาก

จากตารางที่ 4.3 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.95$) การวิเคราะห์จำแนกออกเป็นแต่ละด้าน พบว่า เป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนผลิตภัณฑ์ได้ มีความถูกต้องในการปันส่วนต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) ไปยังผลิตภัณฑ์ สามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการ

เกิดต้นทุนได้ สามารถคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจริงได้ทั้งหมด ทำให้การตั้งงบประมาณได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่า สามารถวิเคราะห์และควบคุมความสามารถในการทำกำไรของผลิตภัณฑ์ สามารถปรับนโยบายด้านราคาเพื่อประยุกต์ใช้ในการเพิ่ม Product mix complexity ได้ สามารถทำงานร่วมกับระบบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร (TQM) ได้ สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอก (Outsourcing) ได้ สามารถทำงานร่วมกับระบบ Just in Time ได้ และสามารถปรับปรุงการวัดผลการปฏิบัติงาน (Performance Measurement) ของแต่ละส่วนงานได้อยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 4.18$) ($\bar{x} = 4.14$) ($\bar{x} = 4.13$) ($\bar{x} = 4.09$) ($\bar{x} = 4.02$) ($\bar{x} = 4.01$) ($\bar{x} = 4.01$) ($\bar{x} = 3.86$) ($\bar{x} = 3.85$) ($\bar{x} = 3.73$) ($\bar{x} = 3.73$) และ ($\bar{x} = 3.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
และอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็น ด้านปัญหาและอุปสรรค	$\bar{x}$ (S.D)			
	กลุ่มที่ นำมาใช้ N = 13	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้ N = 35	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้ N = 45	รวม N = 93
1. การเลือก software	3.62 (.768) มาก	3.54 (.950) มาก	3.76 (1.026) มาก	3.66 (.961) มาก
2. ความยากในการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.85 (.899) มาก	4.00 (.542) มาก	4.02 (.892) มาก	3.99 (.773) มาก
3. ความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม(Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน	3.38 (.768) ปานกลาง	3.57 (.608) มาก	3.91 (.668) มาก	3.71 (.685) มาก
4. ความเหมาะสมในการเลือกตัวขับเคลื่อนต้นทุน (cost driver)	3.54 (.660) มาก	3.69 (.718) มาก	3.96 (.767) มาก	3.80 (.745) มาก
5. การเชื่อมโยงกับระบบบัญชีเดิม	3.23 (.832) ปานกลาง	3.89 (.676) มาก	3.62 (.912) มาก	3.67 (.838) มาก
6. ความพอเพียงของทรัพยากร	3.46 (.776) มาก	4.00 (.767) มาก	3.80 (.919) มาก	3.83 (.855) มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็น ด้านปัญหาและอุปสรรค	$\bar{x}$ (S.D)			
	กลุ่มที่ นำมาใช้ N = 13	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้ N = 35	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้ N = 45	รวม N = 93
7. ต้นทุนการติดตั้งเกินที่ประมาณการไว้	3.54 (1.050) มาก	3.94 (.765) มาก	3.87 (.786) มาก	3.85 (.820) มาก
8. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานนานกว่าที่กำหนด	3.31 (.947) ปานกลาง	3.86 (.733) มาก	3.64 (1.069) มาก	3.68 (.946) มาก
9. พนักงานมีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง	2.92 (1.038) ปานกลาง	3.74 (.852) มาก	3.58 (1.118) มาก	3.55 (1.038) มาก
10. ขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง	2.38 (1.121) น้อย	3.89 (.832) มาก	3.62 (1.114) มาก	3.55 (1.118) มาก
โดยรวม	3.32 (.664) ปานกลาง	3.81 (.480) มาก	3.78 (.580) มาก	3.73 (.575) มาก

จากตารางที่ 4.4 อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรมโดยรวมมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.73$) การวิเคราะห์จำแนกออกเป็นแต่ละด้านพบว่า ความยากในการเก็บข้อมูล ต้นทุนในการติดตั้งเกินกว่าประมาณการไว้ ความพอเพียงของทรัพยากร ความเหมาะสมในการเลือกตัวขับเคลื่อนต้นทุน ความถูกต้องในการเลือกกิจกรรมที่ก่อให้เกิดต้นทุน ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานนานกว่าที่กำหนด การเชื่อมโยงกับระบบบัญชีเดิม การเลือก Software พนักงานมีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.99$) ($\bar{x} = 3.85$) ($\bar{x} = 3.83$) ($\bar{x} = 3.80$) ($\bar{x} = 3.71$) ($\bar{x} = 3.68$) ($\bar{x} = 3.67$) ($\bar{x} = 3.66$) ($\bar{x} = 3.55$) และ ($\bar{x} = 3.55$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของระบบ การคำนวณต้นทุนขององค์กร

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของระบบการคำนวณต้นทุนขององค์กร ผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย ลักษณะของระบบการคำนวณต้นทุนขององค์กร ความสนใจในการนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในอนาคต ความพึงพอใจในระบบการคำนวณต้นทุนในปัจจุบัน เหตุผลที่ไม่สนใจนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ และระบบการบริหารต้นทุนที่สนใจ ลักษณะของระบบต้นทุนตามกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าความถี่ และร้อยละ

ตารางที่ 4.5

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะ
ของระบบการคำนวณต้นทุน

ลักษณะของระบบต้นทุน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
ใช้ระบบ ABC (Adopters)	13	13.40
ไม่ใช้ระบบ ABC (Non-Adopters)		
- เห็นว่าควรนำมาใช้ในอนาคต (Supporters)	35	36.08
- เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ในอนาคต (Deniers)	49	50.51
รวม	97	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า องค์กรที่เห็นว่ไม่ควรนำมาใช้ในอนาคต (Deniers) จำนวน 49 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 50.51 องค์กรที่เห็นว่ควรนำมาใช้ในอนาคต (Supporters) จำนวน 38 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 36.08 และองค์กรที่นำระบบ ABC มาใช้ (Adopters) จำนวน 13 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 13.40 ตามลำดับ โดยเป็นกลุ่มธุรกิจบริการ 4 บริษัท กลุ่มธุรกิจอุปโภคบริโภค 3 บริษัท กลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม 2 บริษัท และกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากรและกลุ่มธุรกิจขนาดกลางอย่างละ 1 บริษัท

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูล

ลักษณะของระบบต้นทุนตามกิจกรรม

ข้อมูลลักษณะของระบบต้นทุนตามกิจกรรม	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. ลักษณะของการนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร		
ใช้เฉพาะบางหน่วยงาน	8	61.50
- หน่วยงานจัดเก็บสินค้า (Warehousing)	2	
- หน่วยงานการผลิต (Production)	3	
- หน่วยงานจัดส่ง/ขนส่ง (Transportation)	2	
- หน่วยงานการขาย (Selling)	1	
- หน่วยงานบัญชีประมาณ	1	
ใช้ทุกหน่วยงาน	5	38.50
รวม	13	100.00
2. การกำหนดกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุนพิจารณาจาก		
โครงสร้างสายบังคับบัญชา	2	15.40
หน้าที่งาน	8	61.50
กระบวนการทางธุรกิจ	3	23.10
รวม	13	100.00
3. ลักษณะของ Software		
ใช้ Software เฉพาะเจาะจง	2	15.40
พัฒนา Software ขึ้นมาเอง	5	38.50
ซื้อ Software มา	6	46.20
รวม	13	100.00
4. ลักษณะของระบบต้นทุนตามกิจกรรม		
เชื่อมโยงกับระบบต้นทุนแบบเดิม	10	76.90
แทนที่กับระบบต้นทุนแบบเดิม	3	23.10
รวม	13	100.00

ลักษณะของการนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร พบว่า องค์กรที่นำระบบ ABC มาใช้ (Adopters) ส่วนใหญ่นำมาใช้บางหน่วยงาน จำนวน 8 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 61.50 โดยนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานการจัดเก็บสินค้า (Warehousing) จำนวน 2 องค์กร หน่วยงานการผลิต (Production) จำนวน 3 องค์กร หน่วยงานการจัดส่ง / ขนส่ง (Transportation) จำนวน 2 องค์กร หน่วยงานการขาย (Selling) จำนวน 1 องค์กร และหน่วยงานบัญชีงบประมาณ (เฉพาะส่วนของผลิตภัณฑ์) จำนวน 1 องค์กร และใช้ทุกหน่วยงาน จำนวน 5 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 38.50 ตามลำดับ

การกำหนดกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน พบว่า องค์กรที่ใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรมส่วนใหญ่มีการกำหนดกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุนโดยพิจารณาจากหน้าที่งาน จำนวน 8 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 61.50 รองลงมาได้แก่ กระบวนการทางธุรกิจ จำนวน 3 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 23.10 และโครงสร้างสายบังคับบัญชา จำนวน 2 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ลักษณะของ Software ที่ใช้ พบว่า องค์กรที่ใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรม ส่วนใหญ่มีการใช้ Software แบบซื้อมา จำนวน 6 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมาได้แก่ พัฒนา software ขึ้นมาเอง จำนวน 5 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 38.50 และใช้ Software เฉพาะเจาะจง จำนวน 2 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ลักษณะของระบบต้นทุนตามกิจกรรม อธิบายได้ว่า องค์กรที่นำระบบ ABC มาใช้ (Adopters) ส่วนใหญ่ใช้วิธีเชื่อมโยงระบบต้นทุนตามกิจกรรม กับระบบบัญชีต้นทุนแบบเดิม จำนวน 10 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 76.90 และแทนที่ระบบบัญชีต้นทุนแบบเดิม จำนวน 3 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 23.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7
จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะของ
การคำนวณต้นทุนขององค์กรที่ไม่ใช้ระบบต้นทุน
ตามกิจกรรม (Non-Adopters)

ลักษณะของการคำนวณต้นทุน	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. ระบบการคำนวณต้นทุนที่ใช้ในปัจจุบัน		
ต้นทุนเกิดจริง (Actual Cost)	49	58.30
ต้นทุนปกติ (Normal Cost)	14	16.70
ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost)	13	15.50
อื่น ๆ	4	4.80
ไม่ตอบ	4	4.80
รวม	84	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า องค์กรที่ไม่ใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรม (Non-Adopters) ส่วนใหญ่ใช้ระบบการคำนวณต้นทุนที่ใช้ในปัจจุบันได้แก่ แบบต้นทุนเกิดจริง (Actual Cost) จำนวน 49 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 58.30 รองลงมาได้แก่ แบบต้นทุนปกติ (Normal Cost) โดยใช้ต้นทุนจริง (ค่าวัตถุดิบ, ค่าแรงงานทางตรง) รวมกับค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร (คำนวณอัตราจัดสรรล่วงหน้า) จำนวน 14 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 16.70 แบบต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) โดยใช้ต้นทุนทุกอย่างจากการกำหนดล่วงหน้า จำนวน 13 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 15.50 และระบบบัญชีแบบอื่น ๆ จำนวน 4 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแนวคิดการบริหารต้นทุน
ที่สนใจของกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

แนวคิดการบริหารต้นทุนที่สนใจ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
การใช้ต้นทุนเป้าหมาย (Target Costing)	23	51.10
การบริหารมูลค่าเพิ่ม (Value-based Management)	6	13.30
การวิเคราะห์ข้อจำกัด (Theory of Constraints Analysis)	1	2.20
ระบบต้นทุนคุณภาพ (Cost of Quality)	14	31.10
อื่น ๆ : ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost)	1	2.20
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.8 แนวคิดการบริหารต้นทุนที่สนใจ อธิบายได้ว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีความสนใจที่จะใช้แนวคิดการใช้ต้นทุนเป้าหมาย (Target Costing) จำนวน 23 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 51.10 รองลงมาได้แก่ แนวคิดแบบระบบต้นทุนคุณภาพ (Cost of Quality) จำนวน 14 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 31.10 แนวคิดแบบการบริหารมูลค่าเพิ่ม (Value-based Management) จำนวน 6 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 13.30 และแนวคิดแบบการวิเคราะห์ข้อจำกัด (Theory of Constraints Analysis) จำนวน 1 องค์กร และแนวคิดอื่น ๆ คือ แนวคิดต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) ซึ่งปัจจุบันองค์กรนี้ใช้แนวคิดแบบ Actual Cost (ต้นทุนเกิดจริง) จำนวน 1 องค์กร คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เหตุผลที่ไม่ใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรมของกลุ่มที่เห็นว่า
ไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

เหตุผลที่ไม่ใช้ระบบต้นทุนตามกิจกรรม	$\bar{x}$	S.D	ระดับความคิดเห็น
1. การเปลี่ยนระบบบัญชีต้นทุนยังไม่ใช่ความสำคัญเร่งด่วนของบริษัทในขณะนี้	3.91	0.92	มาก
2. องค์กรยังไม่มั่นใจในประสิทธิภาพของระบบต้นทุนตามกิจกรรม	3.58	0.96	มาก
3. องค์กรยังไม่มีเวลาประเมินความเหมาะสมของระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่มีต่อองค์กร	3.60	1.05	มาก
4. วัฒนธรรมองค์กรยังไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง	3.07	1.10	ปานกลาง
โดยรวม	3.54	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.9 อธิบายได้ว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่ไม่สนใจนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่า ($\bar{x} = 3.54$) พิจารณาแต่ละด้านพบว่า การเปลี่ยนระบบบัญชีต้นทุนยังไม่ใช่ความสำคัญเร่งด่วนของบริษัทในขณะนี้ องค์กรยังไม่มีเวลาประเมินความเหมาะสมของระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่มีต่อองค์กร องค์กรยังไม่มั่นใจในประสิทธิภาพของระบบต้นทุนตามกิจกรรมอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.91$) ($\bar{x} = 3.60$) และ ($\bar{x} = 3.58$) ตามลำดับ ส่วนวัฒนธรรมองค์กรยังไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง อยู่มีค่าในระดับปานกลาง มีค่า ($\bar{x} = 3.07$)

ตารางที่ 4.10

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ
ต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน

ความพึงพอใจต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters)	4.00	.707	มาก
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters)	3.46	.950	มาก
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)	3.96	.631	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความพึงพอใจต่อระบบต้นทุนตามกิจกรรมอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 4.00$) รองลงมาคือกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีความพึงพอใจต่อระบบต้นทุนปัจจุบันอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.96$) และกลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) มีความพึงพอใจต่อระบบต้นทุนปัจจุบันอยู่ในระดับมากมีค่า ($\bar{x} = 3.46$)

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1-5 ผู้วิจัยได้ใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) สำหรับตัวแปรเชิงกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความคิดเห็นที่แตกต่างของทั้ง 3 กลุ่ม ระหว่างปัจจัยลักษณะของผู้รับนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา อายุงานในองค์กร และปัจจัยในด้านลักษณะขององค์กร ประกอบด้วย ลักษณะของธุรกิจ ขนาดขององค์กร จำนวนคู่แข่งชั้น และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำหรับตัวแปรเชิงปริมาณของทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของนวัตกรรม ประกอบด้วย ความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรม และ ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม ปัจจัยด้านระดับการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภทโซ่ห้อย (Overhead Cost) ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาขององค์กร และปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อระบบการคำนวณต้นทุนในปัจจุบัน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ลักษณะของนวัตกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ลักษณะของนวัตกรรมด้านประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

ประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. เป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า	ระหว่างกลุ่ม	2.658	2	1.329	3.83	0.025*
	ภายในกลุ่ม	31.234	90	0.347		
	รวม	33.892	92			
4. สามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้	ระหว่างกลุ่ม	4.648	2	2.324	5.41	0.006*
	ภายในกลุ่ม	38.664	90	0.43		
	รวม	43.312	92			
7. สามารถปรับปรุงการวัดผลการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนงานได้	ระหว่างกลุ่ม	4.7	2	2.35	3.324	0.040*
	ภายในกลุ่ม	63.622	90	0.707		
	รวม	68.323	92			
10. สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้	ระหว่างกลุ่ม	9.451	2	4.726	6.364	0.003*
	ภายในกลุ่ม	66.828	90	0.743		
	รวม	76.28	92			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึง

ประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

การรับรู้ประโยชน์ด้านที่ 2 : เป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านเป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

การรับรู้ประโยชน์ด้านที่ 4 : สามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

การรับรู้ประโยชน์ด้านที่ 7 : สามารถปรับปรุงการวัดผลการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนงานได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถปรับปรุงการวัดผลการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนงานได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

การรับรู้ประโยชน์ด้านที่ 10 : สามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Sig.) ในการรับรู้ประโยชน์ที่ได้รับของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านที่ 2, 4, 7 และ 10 จึงต้องมีการทดสอบรายคู่ต่อไปด้วยว่า คู่ใดที่มีความแตกต่างกัน นำมาทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ของ
ระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านเป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย
มีความถูกต้องมากกว่าเป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		4.08	4.40	4.04
กลุ่มที่นำมาใช้	4.08	-	0.323	0.032
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	4.40		-	0.356*
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	4.04			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับ
ด้านเป็นระบบบัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่
พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านเป็นระบบบัญชีต้นทุนที่
ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่
ได้แก่ กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านเป็นระบบ
บัญชีต้นทุนที่ทันสมัย มีความถูกต้องมากกว่า มากกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)
เท่ากับ 0.356

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ของ
ระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อ
การเกิดต้นทุนได้ เป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		3.85	4.37	3.93
กลุ่มที่นำมาใช้	3.85	-	0.525	0.087
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	4.37		-	0.438*
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.93			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้ จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดต้นทุนได้ มากกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 0.438

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ของ
ระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถปรับปรุงการวัดผล
การปฏิบัติงานของแต่ละส่วนงานได้ เป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		4.15	3.74	3.49
กลุ่มที่นำมาใช้	4.15	-	0.411	0.665*
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	3.74		-	0.254
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.49			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงการวัดผลการทำงานของแต่ละส่วนงานได้ จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงการวัดผลการทำงานของแต่ละส่วนงานได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงการวัดผลการทำงานของแต่ละส่วนงานได้ มากกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 0.665

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ของ
ระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านสามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจ
การจัดจ้างภายนอกได้ เป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		3.77	4.11	3.42
กลุ่มที่นำมาใช้	3.77	-	0.345	0.347
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	4.11		-	0.692*
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.42			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้ จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) มีความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับด้านสามารถปรับปรุงกระบวนการตัดสินใจการจัดจ้างภายนอกได้ มากกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 0.692

สมมติฐานที่ 1.2 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ลักษณะของนวัตกรรมด้านปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3. ความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.868	2	1.934	4.43	0.015*
	ภายในกลุ่ม	39.293	90	0.437		
	รวม	43.161	92			
10. ขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง	ระหว่างกลุ่ม	21.835	2	10.917	10.54	0.000*
	ภายในกลุ่ม	93.198	90	1.036		
	รวม	115.032	92			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม ด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

การรับรู้ปัญหาและอุปสรรคด้านที่ 3 : ความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

การรับรู้ปัญหาและอุปสรรคด้านที่ 10 : ขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Sig.) ในการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านที่ 3 และ 10 จึงต้องมีการทดสอบรายคู่ต่อไปด้วยว่า คู่ใดที่มีความแตกต่างกัน นำมาทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ตารางที่ 4.17

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม ด้านความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน เป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		3.38	3.57	3.91
กลุ่มที่นำมาใช้	3.38	-	0.187	0.526*
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	3.57		-	0.340
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.91			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคด้านความถูกต้องในการเลือกกิจกรรม (Activity) ที่ก่อให้เกิดต้นทุน น้อยกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 0.526

ตารางที่ 4.18

แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของ
ระบบต้นทุนตามกิจกรรม ด้านขาดการยอมรับและสนับสนุน
จากผู้บริหารระดับสูงเป็นรายคู่

การยอมรับระบบ ต้นทุนตามกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่ นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่า ไม่ควรนำมาใช้
		2.38	3.89	3.62
กลุ่มที่นำมาใช้	2.38	-	1.501*	1.238*
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	3.89		-	0.263
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.62			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมด้านขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงจำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มการยอมรับต่าง ๆ มีความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคด้านขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคด้านขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง น้อยกว่า กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) เท่ากับ 1.501 และ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความคิดเห็นด้านปัญหาและอุปสรรคด้านขาดการยอมรับและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง น้อยกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 1.238

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะของผู้รับนวัตกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะของผู้รับนวัตกรรมด้านอายุ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters)
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่า
ไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) จำแนกตามอายุ

อายุ	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	รวม
ต่ำกว่า 30 ปี	0 (0)	1 (1.0)	2 (2.1)	3 (3.1)
30 - 40 ปี	6 (6.2)	13 (13.4)	17 (17.5)	36 (37.1)
41-50 ปี	4 (4.1)	15 (15.5)	19 (19.6)	38 (39.2)
สูงกว่า 50 ปี	3 (3.1)	6 (6.2)	11 (11.3)	20 (20.6)
รวม	13 (13.4)	35 (36.1)	49 (50.5)	97 (100.0)

$$\chi^2 = 1.607 \quad df = 6 \quad p\text{-value} = 0.952 \quad \alpha = 0.05$$

จากตาราง 14.19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี 41-50 ปี และสูงกว่า 50 ปี มีการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่ร้อยละ 6.20 4.10 และ 3.10 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.952 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างของช่วงอายุไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 2.2 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะของผู้รับนวัตกรรมด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	รวม
ปริญญาตรี	4 (4.1)	14 (14.4)	19 (19.6)	37 (38.1)
ปริญญาโท	8 (8.2)	21 (21.6)	29 (29.9)	58 (59.8)
สูงกว่าปริญญาโท	1 (1.0)	0 (0)	1 (1.0)	2 (2.1)
รวม	13 (13.4)	35 (36.1)	49 (50.5)	97 (100.0)

$$\chi^2 = 2.953 \quad df = 4 \quad p\text{-value} = 0.566 \quad \alpha = 0.05$$

จากตาราง 4.20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และสูงกว่าปริญญาโท มีการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่ร้อยละ 4.10 8.20 และ 1.00 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.566 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างของระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 2.3 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะของผู้รับนวัตกรรมด้านอายุงานในองค์กรแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) จำแนกตามอายุงานในองค์กร

อายุงานในองค์กร	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	รวม
น้อยกว่า 10 ปี	7 (7.5)	17 (18.3)	20 (21.5)	44 (47.3)
10-20 ปี	5 (5.4)	16 (17.2)	24 (25.8)	45 (48.4)
มากกว่า 20 ปี	1 (1.1)	0 (0)	3 (3.2)	4 (4.3)
รวม	13 (14.0)	33 (35.5)	47 (50.5)	93 (100.0)

$$\chi^2 = 3.040 \quad df = 4 \quad p\text{-value} = 0.551 \quad \alpha = 0.05$$

จากตาราง 4.21 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีอายุงานน้อยกว่า 10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี มีการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่ร้อยละ 7.50 5.40 และ 1.10 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.551 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างของอายุงานในองค์กรไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะขององค์กรแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะขององค์กรด้านลักษณะของกลุ่มธุรกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters)
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควร
นำมาใช้ (Deniers) จำแนกตามลักษณะของกลุ่มธุรกิจ

กลุ่มธุรกิจ	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	รวม
สินค้าอุปโภคบริโภค	3 (3.1)	8 (8.2)	6 (6.2)	17 (17.5)
ธุรกิจบริการ	4 (4.1)	13 (13.4)	16 (16.5)	33 (34.0)
สินค้าอุตสาหกรรม	5 (5.2)	8 (8.2)	14 (14.4)	27 (27.8)
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	1 (1.0)	6 (6.2)	13 (13.4)	20 (20.6)
โดยรวม	13 (13.4)	35 (36.1)	49 (50.5)	97 (100.0)

$$\chi^2 = 4.681$$

$$df = 6$$

$$p\text{-value} = 0.585$$

$$\alpha = 0.05$$

จากตาราง 4.22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีลักษณะกลุ่มธุรกิจ สินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มธุรกิจบริการ กลุ่มธุรกิจสินค้าอุตสาหกรรม และ กลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่ร้อยละ 3.10 4.10 5.20 และ 1.00 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.585 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างของลักษณะของกลุ่มธุรกิจขององค์กรไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 3.2 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีลักษณะขององค์กรด้านขนาดขององค์กร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) จำแนกตามขนาดขององค์กร

จำนวนพนักงาน	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	รวม
1-50 คน	0 (0)	2 (2.1)	1 (1.0)	3 (3.1)
51-500 คน	5 (5.2)	11 (11.3)	24 (24.7)	40 (41.2)
501-1,000 คน	1 (1.0)	6 (6.2)	10 (10.3)	17 (17.5)
มากกว่า 1,000 คน	7 (7.2)	16 (16.5)	14 (14.4)	37 (38.1)
โดยรวม	13 (13.4)	35 (36.1)	49 (50.5)	97 (100.0)

$$\chi^2 = 6.404 \quad df = 6 \quad p\text{-value} = 0.379 \quad \alpha = 0.05$$

จากตาราง 4.23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มที่มีขนาดขององค์กร (โดยวัดจากจำนวนพนักงาน) ที่มีพนักงานระหว่าง 51-500 คน 501-1,000 คน และมากกว่า 1,000 คน มีการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมที่ร้อยละ 5.20 1.00 และ 7.20 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ พบว่า ระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.379 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าความแตกต่างของขนาดขององค์กรไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภทโซห่วย (Overhead Cost) แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนโซห่วย ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.013	2	.507	0.706	.496
ภายในกลุ่ม	67.502	94	.718		
รวม	68.515	96			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีการรับรู้ถึงระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนโซห่วยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.496 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าการรับรู้ถึงระดับการเปลี่ยนแปลงต้นทุนโซห่วยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาไม่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจระบบ
การคำนวณต้นทุนปัจจุบันของกลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่
เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่า
ไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.710	2	2.855	4.758	.011*
ภายในกลุ่ม	54.599	91	.600		
รวม	60.309	93			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) และกลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) มีความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบันแตกต่างกันเนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Sig.) ในการรับรู้ความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน จึงต้องมีการทดสอบรายคู่ต่อไปด้วยว่าคูใดที่มีความแตกต่างกัน นำมาทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ตารางที่ 4.26
แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจของ
ระบบต้นทุนปัจจุบันเป็นรายคู่

กลุ่มการยอมรับระบบ ABC	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	กลุ่มที่นำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้
		4.00	3.46	3.98
กลุ่มที่นำมาใช้	4.00	-	0.543*	0.043
กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้	3.46		-	0.499*
กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้	3.98			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน จำแนกตามกลุ่มการยอมรับเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ด้านความพึงพอใจต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters) มีความพึงพอใจที่มีต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน มากกว่า กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) เท่ากับ 0.543 และ กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters) มีความพึงพอใจที่มีต่อระบบต้นทุนปัจจุบัน น้อยกว่า กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เท่ากับ 0.499

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6-13 ผู้วิจัยได้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกพหุกลุ่ม (Multinomial Logistic Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามและสร้างสมการพยากรณ์ โดยใช้ตัวแปรอิสระเป็นตัวพยากรณ์ตัวแปรตามที่เป็นตัวแปรเชิงกลุ่มที่มีค่ามากกว่า 2 ค่า ซึ่งตัวแปรอิสระ ได้แก่ ประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (benefit) ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (problem) ระดับการศึกษา (edu) ขนาดขององค์กร (staff) จำนวนคู่แข่ง (competitive) การเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภทใ้หุ่ย (Overhead) และความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน (satisfaction) ส่วนตัวแปรตาม คือ การยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมไปใช้ขององค์กรธุรกิจ สรุปได้ดังนี้

ผู้วิจัยใช้สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (benefit) ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (problem)

ความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน (satisfaction) และการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภท
โอเวอร์เฮด (Overhead) ดังนี้

ตารางที่ 4.27
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

ตัวแปร	benefit	problem	satisfaction	Overhead
benefit	1	.253 [*]	0.033	0.077
problem	.253 [*]	1	-0.15	0.065
satisfaction	0.033	-0.15	1	-0.017
Overhead	0.077	0.065	-0.017	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 จะเห็นได้ว่ามีตัวแปรอิสระ 1 ตัวที่มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ 0.253 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรทางประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (benefit) กับ ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม (problem) อย่างไรก็ตามถือว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity Problem) เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูงเกิน 0.75 (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548, น. 98) ดังนั้นตัวแปรที่นำมาศึกษาสามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพหุกลุ่มได้

ตารางที่ 4.28
แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าแบบจำลอง (Model Fitting Information)

Model	Model Fitting Criteria	Likelihood Ratio Tests		
	-2 Log Likelihood	Chi-Square	df	Sig.
Intercept Only	184.901			
Final	140.404	44.497	30	.043

จากตารางที่ 4.28 เป็นการทดสอบความเหมาะสมของโมเดลทดสอบสมมติฐานโดยใช้ไคสแควร์ในการทดสอบสมมติฐาน ค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีเท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าควรนำตัวแปรเข้าสมการเนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

สมมติฐานที่ 6 การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรมไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.291 ซึ่งมากกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = 0.831$ และจากตารางพบว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = 1.707$

ตารางที่ 4.29

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ค่าความคาดเคลื่อน (Standard error)
ค่าระดับนัยสำคัญ (Significance) และค่าอัตราส่วนของโอกาส
ที่จะเกิดขึ้น (Odds Ratio) ของตัวแปรอิสระ

การยอมรับ ระบบ ABC ^a	กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters)				กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters)			
	B	S.E	Sig.	Exp (B)	B	S.E	Sig.	Exp (B)
Intercept	3.825	5.799	.510		-18.300	3.613	.000	
overhead	-.275	.471	.560	.760	.286	.354	.418	1.331
benefit	.831	.788	.291	2.296	1.707	.636	.007	5.513
problem	-1.596	.740	.031	.203	-.373	.570	.513	.689
satisfaction	-.029	.662	.966	.972	-1.051	.395	.008	.349
[edu=2]	-1.865	1.975	.345	.155	15.483	.612	.000	5.300E6
[edu=3]	-2.377	1.989	.232	.093	15.329	.000	.	4.545E6

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

การยอมรับ ระบบ ABC ^a	กลุ่มที่นำมาใช้ (Adopters)				กลุ่มที่เห็นว่าควรนำมาใช้ (Supporters)			
	B	S.E	Sig.	Exp (B)	B	S.E	Sig.	Exp (B)
[edu=4]	0 ^b	.	.	.	0 ^b	.	.	.
[business=1]	1.524	1.562	.329	4.589	1.259	.971	.195	3.522
[business=2]	.391	1.354	.773	1.479	.601	.773	.437	1.824
[business=3]	.656	1.356	.628	1.928	.426	.863	.622	1.531
[business=4]	0 ^b	.	.	.	0 ^b	.	.	.
[staff=1]	-17.227	2209.451	.994	3.298E-8	-.106	1.717	.951	.899
[staff=2]	-.938	1.040	.367	.391	-.531	.678	.434	.588
[staff=3]	-2.058	1.357	.129	.128	-.891	.826	.281	.410
[staff=4]	0 ^b	.	.	.	0 ^b	.	.	.
[competitive=1]	18.610	2392.625	.994	1.209E8	16.565	2392.625	.994	1.563E7
[competitive=2]	.605	1.183	.609	1.832	-.381	.774	.623	.683
[competitive=3]	.442	1.060	.677	1.556	.446	.691	.518	1.562
[competitive=4]	0 ^b	.	.	.	0 ^b	.	.	.

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

Nagelkerke R Square = .441

** ค่าสัมประสิทธิ์ถูกกำหนดไว้ให้เท่ากับ 0 เพราะซ้ำซ้อน

อัตราส่วนพยากรณ์ที่ถูกต้อง = 66.70

(1) กลุ่มอ้างอิง คือ กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers)

(2) กลุ่มอ้างอิง คือ สูงกว่าปริญญาโท

(3) กลุ่มอ้างอิง คือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

(4) กลุ่มอ้างอิง คือ จำนวนพนักงานมากกว่า 1,000 คน

(5) กลุ่มอ้างอิง คือ คู่แข่งขันมากกว่า 10 บริษัท

สมมติฐานที่ 7 การรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า การรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -1.596$ และจากตารางพบว่าการรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม ไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.513 ซึ่งมากกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -0.373$

สมมติฐานที่ 8 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ระดับการศึกษา ไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจาก ค่าระดับปริญญาตรี (edu=2) มีค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.345 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -1.865$ และ ค่าระดับปริญญาโท (edu=3) มีค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.232 ซึ่งมากกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -2.377$ และจากตารางพบว่า ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (edu=2) มีค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = 0.612$

สมมติฐานที่ 9 ลักษณะของธุรกิจมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ลักษณะของธุรกิจไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) และการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากลักษณะ

ของธุรกิจทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าลักษณะของธุรกิจไม่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรได้

สมมติฐานที่ 10 ขนาดขององค์กรมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ขนาดขององค์กรไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) และการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากขนาดขององค์กรทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าขนาดขององค์กรไม่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรได้

สมมติฐานที่ 11 จำนวนคู่แข่งชั้นมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า จำนวนคู่แข่งชั้นไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) และการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากจำนวนคู่แข่งชั้นทั้ง 3 กลุ่มมีค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มากกว่า 0.05 สรุปได้ว่าจำนวนคู่แข่งชั้นขององค์กรไม่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรได้

สมมติฐานที่ 12 การเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภทโซห่วย (Overhead Cost) มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า การเปลี่ยนแปลงของต้นทุนประเภทโซห่วย (Overhead Cost) ไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) และการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.560 และ 0.418 ซึ่งมากกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -.275$ และ 0.286 ตามลำดับ สรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของต้นทุน

ประเภทใญ่ (Overhead Cost) ไม่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรได้

สมมติฐานที่ 13 ความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบันมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบันไม่สามารถอธิบายได้ถึงความสัมพันธ์ต่อการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (Adopters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.966 ซึ่งมากกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -.029$ และจากตารางพบว่า ความพึงพอใจระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการคาดว่าจะยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร (supporters) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากค่าระดับนัยสำคัญที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ $b = -1.051$

จากตารางที่ 4.29 ค่า Nagelkerke R Square เท่ากับ .441 ซึ่งหมายความว่าร้อยละ 44.1 ของความผันแปรของตัวแปรของการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรอิสระในสมการดังกล่าว ซึ่งอยู่ในอัตราที่ดี แสดงว่าแบบจำลองมีความเหมาะสม ส่วนการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรที่เหลืออีกร้อยละ 55.9 เกิดจากปัจจัยอื่น ๆ

สรุปแบบจำลองที่ได้จากการวิเคราะห์

เนื่องจาก ตัวแปรตาม (Y) มี 3 ค่า จะได้ค่า odds จำนวน 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะเปรียบเทียบกับกลุ่มฐาน (Baseline Category Logit) ซึ่ง = 0 โดยที่ odds หรือ odds ratio จะแสดงถึงโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ 3

$$\text{Odds} \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 1})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] \quad \text{และ} \quad \text{Odds} \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 2})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right]$$

$$\text{Log (odds)} = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 1})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] \quad \text{และ} \quad \text{Log (odds)} = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 2})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right]$$

ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นค่าสัมประสิทธิ์ 2 กลุ่ม (ค่าโลจิต 2 ค่า) คือ ยอมรับ (Adopters ; g1) คาดว่าจะยอมรับ (Supporters : g2) และกลุ่มฐาน (Baseline Category Logit) คือ ไม่ยอมรับ (Deniers : g3) นำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร ซึ่งเมื่อ take log แล้วความสัมพันธ์จะอยู่ในรูปเชิงเส้นเป็นแบบจำลอง (logit Model) โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์การยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กร ออกเป็น 2 สมการ ได้ดังนี้

โดยที่ g_1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์เมื่อ Y1 เปรียบเทียบกับ Y3

$$g_1 = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 1})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] = b_{i0} + b_1X_1 + \dots + b_pX_p$$

$$g_1 = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 1})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] = 3.825 - 1.596 X_{\text{problem}}$$

$g_3 = 0$ เนื่องจาก กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เป็น Baseline Category หรือ เป็นฐานในการถูกเปรียบเทียบ

เมื่อ : B = สัมประสิทธิ์โลจิต

X_{problem} = การรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม

โดยที่ g_2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์เมื่อ Y2 เปรียบเทียบกับ Y3

$$g_2 = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 2})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] = b_{i0} + b_1X_1 + \dots + b_pX_p$$

$$g_2 = \log \left[\frac{P(\text{กลุ่มที่ 2})}{P(\text{กลุ่มที่ 3})} \right] = -18.300 + 15.483X_{\text{edu2}} + 1.707 X_{\text{benefit}} - 1.051X_{\text{satisfaction}}$$

$g_3 = 0$ เนื่องจาก กลุ่มที่เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้ (Deniers) เป็น Baseline Category หรือเป็นฐานในการถูกเปรียบเทียบ

เมื่อ : B = สัมประสิทธิ์โลจิต

X_{edu2} = ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

X_{benefit} = การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม

$X_{\text{satisfaction}}$ = ความพึงพอใจต่อระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน

สมการที่ได้มีเปอร์เซ็นต์รวมของการพยากรณ์ที่ถูกต้องคือ 66.70%

เนื่องจากเนื่องจากค่า $\log$ (odds) มีความยุ่งยากในการพิจารณา จึงสามารถพิจารณาโอกาสที่จะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม ได้จากค่า $\text{Exp} (B)$ คือ

ถ้า $b_1 > 0$ จะทำให้ $\text{Exp} (B) > 1$ ทำโอกาสที่จะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม เพิ่มมากขึ้น

ถ้า $b_1 < 0$ จะทำให้ $\text{Exp} (B) < 1$ โอกาสที่จะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม ลดลง

ถ้า $b_1 = 0$ จะทำให้ $\text{Exp} (B) = 1$ โอกาสที่จะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรม ไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลง

จากสมการที่ได้จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกของตัวแปร X_{problem} คือการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม เท่ากับ - 1.596 มีค่าน้อยกว่า 0 ทำให้ค่า $\text{Exp} (B)$ มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งอธิบายได้ว่า หากเพิ่มตัวแปรด้านการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรมเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ค่า $\log$ (odds) หรือโอกาสที่จะเกิดการยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมลดลง 0.203 เท่า

ส่วนสัมประสิทธิ์โลจิสติกของตัวแปร X_{edu2} คือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเท่ากับ 15.483 มีค่ามากกว่า 0 ทำให้ค่า $\text{Exp} (B)$ มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งอธิบายได้ว่า หากเพิ่มตัวแปรที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ค่า $\log$ (odds) หรือโอกาสที่จะเกิดการคาดว่าจะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมเพิ่มขึ้น 5.3000E6 เท่า และสัมประสิทธิ์โลจิสติกของตัวแปร X_{benefit} คือ การรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม เท่ากับ 1.707 มีค่ามากกว่า 0 ทำให้ค่า $\text{Exp} (B)$ มีค่ามากกว่า 1 ซึ่งอธิบายได้ว่า หากเพิ่มตัวแปรการรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรมขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ค่า $\log$ (odds) หรือโอกาสที่จะเกิดการคาดว่าจะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมเพิ่มขึ้น 5.513 เท่า นอกจากนี้ยังเห็นได้ว่าสัมประสิทธิ์โลจิสติกของตัวแปร $X_{\text{satisfaction}}$ คือ ความพึงพอใจต่อระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบัน เท่ากับ -1.051 มีค่าน้อยกว่า 0 ทำให้ค่า $\text{Exp} (B)$ มีค่าน้อยกว่า 1 ซึ่งอธิบายได้ว่า หากเพิ่มตัวแปรด้านความพึงพอใจต่อระบบการคำนวณต้นทุนปัจจุบันขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ค่า $\log$ (odds) หรือโอกาสที่จะเกิดการคาดว่าจะยอมรับระบบต้นทุนตามกิจกรรมลดลง 0.349 เท่า

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพบกลุ่มพบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายการยอมรับนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้ในองค์กรหรือไม่ นั่น คือ การรับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบต้นทุนตามกิจกรรม ส่วนตัวแปรที่สามารถทำนายการเห็นควรว่าควรนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้และไม่ควรนำมาใช้ คือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี การรับรู้ประโยชน์ของระบบต้นทุนตามกิจกรรม และระดับความพึงพอใจที่มีต่อระบบการคำนวณต้นทุนในปัจจุบันตามลำดับ